

care de trei ori in sepiemană : mercuri-a și dominec'a ; in sepiemană cu serbatori înse numai de doue ori.

Pretiul pentru monarchia :
pe unu anu . . . 10 fl. — cr. v. a;
diumentate de anu 5 " " "
unu patrariu . . 2 , 50 " "
Pentru România și strainetate :
pe anu 30 franci;
diumentate de anu . . 15 "

ALBINA

trenumeratior se facu la si prin dnii corepondenti ai nostri, la tote postele, și de a dreptulu la Redactiune, Stationgasse Nr. 1, unde sunt a se adresă tote către priescu foia. Cele nefranțate nu se printrecesc, cele anonime nu se publică.

Pentru anunț și alte comunicări de caracter privat, se respunde că 6 cr. de linia; repetările se facu cu pretiu scadiu. Taxa trariale de 30 cr. v. a. pentru o dată, se anticipă.

Invitare de prenumeratiune la „Albina”

Pre patrariul alu II-lea, ce se propria cu 1. aprile, unde ni espira peste 300 de abonamente.

Preturi și condițiunile se vedu in fruntariul foii.

Pentru mai usiora orientare a celor respectivi, insemnăm, că adresele domnilor, ale căroru prenumeratiune espira cu diu'a de 31 martiu, sunt notate cu liter'a M. mare. Rogămu deci a grabi cu insinuarea innoirii de prenumeratiune, resp. de prenumeratiuni noue.

Agramadindu-ni-se forte tare manuscrifulu din tote părțile, sepiemană venitória, de să are serbatori, vomu dă trei nri séu adeca unulu duplu.

Redactiunea.

Budapest, in 7 aprile n.

In Romania tocmai incepu alegerile pentru Senatu. Am atinsu la rondulu nosr, că guvernul d-lui Lascaru Catargiu, după ce prin esirea din sinul său d-lor Boerescu și Cantacuzino, se nascu o secessiune in partit'a conservatorie si in urm'a acestei a perdut chiar și pre column'a principale a partitei, pre principele Dem. Ghica, presedintele Camerei, — in Camera totu fù in stare a-si salvá o majoritate precaria, dar in Senatu deveni in minoritate; din acestu motivu si-lu refugiul la periculosul expediente de dissolvere a Senatului. Acuma firesce, că tota lumea politica si-a atentit ochii asupr'a nouelor alegeri, și dejá publicistic'a și cea din tiéra, dar mai multu cea din strainetate, face la combinatiuni despre posibile urmări a unui nefericit resul-tat alu alegerilor pentru cei de la putere.

Partit'a liberale-nationale, cea pore-clita a Rosiiloru, de mai multi ani traindu in retragere, ea si acuma, precum se dice, pre-pucinu a contribuitu la schimbările intrenute, provocandu-se acelea curatul numai printr' unu conflictu, dupa unii alu principelor, dupa altii inse alu intereselor par-teculare ale membrilor fosti la potere. Cu tote acestea, politic'a din afara tiene mortis, că intemplantu-se sè cada cabinetul d-lui Catargiu in urm'a alegerilor pentru Senatu, nouu Cabinetu ar avé a se forma prin dlu Ioanu Brateanu, carele dejá mai de multe ori ar fi fostu chiamatu la palatu si pentru atare eventualitate ar fi si ingagiata formalmente.

Cea-ce scimu positivu in acésta direc-tiune este, ce ni spune „Romanul” din Bu-curesti in nrulu seu de dominec'a trecuta, candu scrie la loculu principale acestea:

„Suntemu informati că Mari'a-Sa Dom-nitoriu, cunoște starea cea durerosa a ierei.

„Domnulu Ion Bratianu, avendu ono-ru de a concordi cu Capulu Statului, ne-a datu o scire, pe care cu fericire o facem cu nosouta natiunii.

„Am disolvatu Senatulu, i-a disu-

mulu legale alu reinternării in repre-senta-tiunea națională.

„Alegările voru fi litere; am do-rit'o, o dorescu si respundu că libere voru fi.” —

„De la unu capetu la celalaltu alu tierei voru fi aclamate cu fericire aceste sal-vătōrie cuvinte. Națiunea prin armare va stăru si reîntre in a ei suveranitate, cu dom-nitatea si cu voint'a ce sunt atributele adeve-ratei puteri.” —

* * *

Lucrul pare cam abnorme; totusi pre noi nu ne poate suprinde, din contra l'am-află naturale. Astăzi, căci și in Romania, casi in Austro-Ungaria si juru-imprejur, politic'a se nutresce mai numai prin abnor-mităti. Sublimul patriotismu alu d-lui Ionu Brateanu, potemu dice că de 5—6 ani incăci formalmente a fostu repudiatu din cercurile domnitōrie in Romania. Ei bine: acésta abnormitate a produsu cea mai mare confusiune si crise in spirite si in adminis-tratiune, si inseși elementele reunite in contra acelei directiuni, in fine se revol-tara si sparsera intre sine. In astfelu de situa-tiune, ce-ala -legisla si morală, pote urmā Domnitorul Carolu, de cătu a-si luă refugiul la Brateanu. Numai de ar ave M. Sa acésta firésca intentiune si necesari'a tară a vointiei, ca s'o si esecute cu seriozitate, mai vertosu in facia displacerii ce se manifesta in strainetate juru-imprejur! Precum inse vedem din cele ce ni adusera urmatorii nri ai Romanului, anume din vio-lințea influenția ce face guvernul asupra alegerilor, pare-ni-se că bunavoint'a Dom-nitorului n'ajunge spre a impedece abusurile indatenate. —

Despre pacificarea in Oriente,

o depesă din Zagrabia Croaciei, cu da-tulu 5 aprile suna asiă:

„Rescolatii in Sutorina statorira urmatōriile conditiuni de pace: Retrage-re a ostirilor turcesci din Herzegovina; Pórt'a se obligea, a dă pre unu anu de dile bucatele necesari, precum si sumele necesari pentru zidirea caselor derimate; rescolatii remanu cu aimile in mana; poterile mari garantēdā implinirea acces-torū conditiuni.“

Totu sub acelu datu ni se depesiédia din Costainitia in Croatia asiă:

„Tote satele din districtulu Maidanului in Bosnia, precum si de prin pre-juru, s'au rescolat in diu'a de 31 martiu si s'au alaturat insurectiunei.“

Cătra acestea „Nar. Nov.” din Zagrabia sub 3 aprile scrie:

„Intregu districtulu Bihaciului este in flacara. Rescolatii au pusu pe talpe micu si mare, totu ce pote prinde arma. Dorindu si musulmanii slavi a scapă de nevoi, se alatura si ei cu gramad'a res-cōlei strigandu: „Alu vostru Rege este

Un'a si mai nouă despesă din Zagrabia, de alalta-ieri, 6 aprile, suna asiă:

„Alalta-ieri si ieri, insurgentii sub conducerea lui Dichici si Voinovi-ci, atacara si batura unu corpu turcescu de 2000 armati, la Dubovitu si Iasenitu, tindu 120 si vulnerandu 200 de turci.“

Paralelu cu acestea, din Rusciucu se la-tiesce fam'a, că Bulgaria este in ajunulu res-cōlei. De asemenea se vestesc, că grecii Can-dioti ar fi notificatu rescolatilor din Herze-govina, sè nu se supuna dorintei diplomaticei, căci eurendu voru fi spriginiti si din acea parte. —

De buna séma adeca, vediendu crestini slavi din Bosnia si Bulgaria, cumca si Im-pe-ratiile de la nordu, si stepanii din Constan-tinopole, punu temeu numai pe cei gat'a d'a mori cu arm'a in mana pentru libertate, s'au sufultat si ei si s'au redicatu cu arm'a, pen-tru ca la regularea ce are se urme, sè nu fie trecuti cu vedere.

Nu e indoiéla, că déca din capulu locului se redicau toti din tote părțile si in Bosnia, si Bulgaria, casi in Herzegovina, caus'a de multu era decisa in favorea Crestinilor. —

Si precăndu acestea se templu in Bosnia, si precandu biét'a Austria, in ruptulu capului lucra la molcomire si impacare intre turci si crestini, éta ce se intemplă in diu'a de 3 aprile la altu punctu, in Herzegovina: 80 de soldati turci, bine armati, esira pre furisit dintr'o foitarétia, acum nepazita si totu pre furisit se rapedira asupr'a satului crestinu Vitcovie, ai căru locuitori numera intre cei mai supusi turcilor, acolo inscenandu unu macel infri-coziat, si tindu mai multi betrani si copii, du-sera capetele tăiate ca trofeie, mai menandu si o turma de boi si căti va cai jafuiti cu sine.“

Apoi pe astfelu de barbari vrè diplo-mati'a se-i mai sustienă in Europa?!!! . . .

Dara éca aci si cele mai noue despese de ieri, 7 aprile. Prim'a din Ragusa suna:

„Insurgentii aréta, că turci rum-pendu pactulu de armisteti, concentrara 25 batalione la Trebinie si desbar-cara noue trupe la Clecu, prin ce opera de parificare s'a nemicitu. Deci rescolatii inca se pusera a-si concentră poterile.“

A dou'a din Costainitia in Croatia suna:

„De ieri, joi, intre Crupa si Maidan decurge lupta mare intre 5000 de rescolati si doue tabere de turci. In Costainitia turcesca turcii redica valuri spre ape-rare.“

Asiă se vede, că pactările de pace Tur-culu, pote cu, pote foră scirea amicului seu Andrásy, le-a privit u numai de incercări d'a amagi si pacali pre crestini, ceea-ce insa n'a succesu.

Urmările nu potu fi, decătu o lupta si mai generale si inversiunata!

In fine citămu ca unu ce inca forte ca-racteristicu, urmatōri'a depesă de alalta-ieri din Viena:

„La Sabatiu in Serbia, s'au adun atu 1000 de volantari, cari canta a trece

peste Sava, (adeca din cõci la noi in Sirmiu ; — este temere pentru depourile militari din Mitrovitii !“

Ati mai auditu si d'astea ?! Va sè dica teritoriul Austro-Ungariei este amenintiatu de voluntarii Serbiei ! —

O cestiune administrativa bisericeasca,

deslegata intr'o parte, dar nu sì intr' alt'a.

Acum cã elementulu liberale se redică la prevalentia in sinodulu archieclesanu din Sibiu, credemu a nu mai fi neoportunu, sè vorbim despre o intrebare momentosa, tractata si deslegata in pàrtile ungaro-banatece intr' unu intlesu, ér in cele transilvanice archidiecesane — intr' altulu.

Este vorb'a de modulu provederii vicariateloru episcopali in biserica romana ortodoxa.

Statutulu organicu, legea fundamentală si propriamente constitutiunea moderna a acestei biserice, reconósce episcopiloru dreptulu, de a-si numi, in casu de necessitate, dintre asessorii preotesci ai consistoriului, pre unu timpu mai lungu séu mai scurtu, vicariu séu locutienatoru, carele in casu de reposare a episcopului, continua a-i tiené loculpona la alegerea si intarirea nouului episcopu.

Acest'a este genuinulu sensu alu legii citate. Dar aceeasi lege, Statutulu organicu, prin totu cuprinsulu seu statoresce si regulédia unu principu, care suna cã: tòte posturile sistemisate si dotate de bieserica, se implinescu prin alegeri in corporile concerninti. Acésta de la servitoriu bisericei si alu scólei, precum de la diaconu si suplinte invetatorescu, pon' la Episcopu si Metropolitu, fora exceptiune.

Intre acestu principu si intre dispozitiunea de mai susu, adeca dreptulu episcopului de a-si pune vicariu, pare a subversá o contradicere. Acésta contradicere Sinodulu eparchiale din Aradu la trei ocasiuni a deslegat'o — dupa principiul liberalismului, ce adia prin intregu statutulu organicu, interpretandu si aplicandu legea astfelui, cã: déca este vorb'a de unu vicariatu permanent, sistemisatu prin Sinodului — pre cum atare a organisatu si dotatu Sinodulu eparchiale din Aradu pentru Oradea-mare, — atunci, conformu principiului din statutulu organicu, Sinodulu alege pre vicariu, ér episcopulu i dà binecuvantarea archiereiesca, conformu dreptului seu statutariu facia de alegerile definitive ale facielor bisericesci. Din contra, déca este vorb'a de vicariu temporariu, pentru a provedere administrativa interimale, necesaria in casu de absentia seu impedicare prin morbu a episcopului; atunci punerea seu numirea este dreptulu eschisivu alu episcopului, conformu canónelor, ca si in veri care altu casu de provisiune provisoria urgente pentru unu postu bisericescu.

Atare vicariu, pusu de episcopu, incéta a functioná in data ce a incetatu necessitatea din carea a fost elu numitul; pre candu celu sistemisatu si alesu in modu permanent, de Sinodu, nu pote incetá, decât prin mórte, prin stramutare séu destituire dupa lege, séu in fine prin stergerea legală a postului se i, — casiori-care altu oficiu bisericescu definitivu.

In diecesea Aradului ambele aceste forme de vicariatu s'au practicatu fornici o greutate. Sub episcopulu Procopiu era vicariu pusu de Sinodu la Oradea-mare parintele protosincelu, mai tardu archimandritu, Mironie Romanulu, si totu pre acel'a timpu, caletorindu episcopulu la bâi si la congresu, si a lasatu vicariu la Aradu, numitul de sine, pre parintele protosincelu Andrei Pappu.

La anulu 1874, parintele eppu alu Aradului Mironu Romanulu, cerendu a i se dâ si in Aradu unu vicariu sistemisatu si dotatu prin bugetu, totu cu acea ocasiune a declarat cã, conformu interpretării de pona aci a statutului org. alegerea are sè urme prin Sinodu. Totu in anulu 1874 Sinodulu a alesu Vicariu la Orade pre parintele protopopu I. Metianu din Zernesci, ér la anulu 1875, dupa redarea acestui la trépt'a de episcopu, pre archimandritulu Andrei Pappu.

Altfeliu in Archidiecesea din Transilvania. Acolo postulu de vicariu si resp. de presiedinte alu Consistoriului din Sibiu, desi se considera de stabile si este dotatu prin bugetulu sinodalui archieclesanu, totusi fiindu cã pre timpulu absolutismului, séu ante-statutariu, dreptulu denumirei de vicariu s'a revindicatu si esserciatu prin episcopulu diecesanu, partit'a prevalente in Sinodu a socotit u a nu mai ventila acésta cestiune, ci a lasá vicariatulu asiá cum a fost, adeca ca unu dreptu alu Archiepiscopului.

Noi m. ltu ne-am mirat de acésta; caci cestiunea nu este de natura seu insemnitate begatela in biserica. Chiar in cátu pentru persón'a vicariului, este multu mai bine, ca densulu sè fie alesulu stabile, permanent, alu Sinodului — nemotoriu, decât numitulu personale alu Archiereului, supusu in ori-ce casu de stramutare in scaunul la noua censura si numire. Apoi si referint'a de disciplina este alt'a — facia de o corporatiune de 60 de membri, esiti din alegeri directe, prin votulu universale alu preotimei si alu crestinilor, si érasi facia de judecat'a seu dora chiar capritiulu unui'a. Dar lucrulu principale este, cã printr'o splicare si aplicare a legii ca pon' acu in Archidiecese, principiulu celu mare, mai susu citatu alu constitutiunei nostro bisericesci, se vatema si chiar se sparge de a dreptulu — fora nici o necessitate. Si de aceea noi, fora nici cea mai pucina atentire la persóna, recomandàmu fratilor din Archidiecese, specialmente partitei liberali, regularea acestei cestiuni, màcar pentru venitoriu, mai in armonia cu legea si cu usulu legală din diecesea aradana.

Fortile militari in Romania.

Dica cine ce vrè: noi avemu convictiunea, cã astadi este respectatu numai poporul carele *scia redică pumnulu armatul si scia de ea si scia mori pentru dreptulu seu*. De aceea astadi armarile seracescu tierele. Si de aceea domnii naibei, adeca cei intielepu si isteti, inarma si-redica pumnulu nu numai alu loru propriu, ci si alu celoru ticalosi, supunendu-si-ii pre acesti a si facendu-si-ii tributari scopurilorloru loru, pona si prin pumnulu armatu propriu alu acestora-si.

Déca brutulu de turcu n'ar fi fost atata de orbitu de Ddieu, ca se eschida din armata sa pre crestini, in locu d'a mi ti-ii si dresata si inventiatu la supunere si ambitiune in supunere, casi — buna ora — neamtiulu pre noi: astadi in Bosnia si Hercegovina ori nu ar fi reșcoala pentru emancipare séu déca ar fi, apoi ar junghiá nu crestinu pre musulmanu, ci crestinu pre crestinu !

Éca caus'a pentru care noi ne necagim, candu ne vedem ticalosi, si ne necagim in dieciu, candu lumea straina, séu vr'unulu din lumea straina, cu dreptu séu fora dreptu ni dice ticalosi. Firesc cã facand'o fora dreptate, nu numai ne necagim, ci ne si indignam.

Allg. Zeitg. de Augsburg, in nrulu seu 92 din 1. aprile a. c. precum amentiramu in nrulu precedente alu fóiei nostra, vorbindu despre fortile militari si peste totu despre valórea belica a Serbiei, Romaniei si Montenegrului, séu adeca a elementului serbescu si a celui romanescu, pune sum'a fortelor militari organizate din Romania, dupa datele autentice ce pretinde a ave, in asemeneare cu cele din Serbia, indoita de mare, echipamentul si esserciile de manevre ale romanilor forte superiori; valórea insa martiale a celor romane, de departe sub a Serbiei, echiparandu 10,000 de soldati serbani „neconditionati” si 20,000 de soldati romani.“

Caus'a o splica autorele de acolo, cã: „Mai vertosu in clàssile superiori ale Romaniei domnesce preste totu, (ce e dreptu, pre langa numerose exceptiuni,) o astfelu de coruptiune, demoralisare si degenerare, in cátu din acelea nu este cu potintia se ese oficiari buni. Tòte vitiele civilisatiunei moderne din Apusu si-le-au apropiatusti acestei ffi de boiari cu mare zelu, si pré desu ei intrecu intru acelea pre modelele loru din Paris, precandu din vertutile militari ale Francesilor ei si-au insusitu pré pucinu.“

Va sè dica: autorele germanu a cétitu unde-va, séu dora a avutu ocasiunea chiar de a vedé ceva din conoscutele mari slabitiuni ale majoritatii boiarilor din Romania, si pe acésta basa unilaterale tacsédia mai la nemic'a intrég'a valóre martiale a soldatului, a armatei romane ! De aci autorele oblu si-face deductiunile; de aci, fiindu cã Serbia nu are boiari, asiá dara nici boiari corupti, degenerati, autorele redica pre soldatulu serbu, si in generale pre serbu, pon' la ceriu peste romanu; de aci autorele enuncia apoi cea mai nejusta si nejustificabile sententia si asupra nostra, a Romanilor din Austria, denegandu-ni ori-ce vertute, ori-ce meritul militare !

Este curatul, casi cum ar vrè se dica diplomatiei, ce astadi si-bate capulu, cã cum se reguledie Orientele: „Éca colid o turma mare d'unu soiu de ómeni netrebnici, care bunu tocma numai d'a compensa ici, colo, in drépt'a si 'n stang'a ori pre unde cere interesulu celor valorosi. Folositi-lu spre acestu scopu, cã de alt'a nu-e bunu !“

Cata nedreptate ! Ce colosală amagire ! Concedemul multele slabitiuni si in mare parte chiar degenerarea boiarilor; concedemul avantagiulu Serbiei prin lips'a de boiari; dar aceea inca se scia, cã ori-cátu de bravu soldat este si a fost pururiá serbulu, Serbia n'are istoria mai gloriósa in eroismu, in fapte mari militari, de cátu Romania; chiar asiá se scia, cã din cõci in Austria, Romanulu pu-

suri a rivalisatu cu Serbulu in vertuti si merte militari, si ca deca Serbulu, de la natura mai resolutu, pururia mai iute a intrat in focu de catu Romanulu, apoi acesta era si pururia mai lungu timpu a sciutu se sustinea focul si se continue atacul; precum acest a probedia pon la evidenta analile regimenterlor austriace. Si totusi autorele neamtu cu tesa si scrite verbalmente: „Ein so vorzüglicher Soldat der Serbe stets zu sein pflegt, so wenig kriegerische Tugenden zeigt gewöhnlich der Walache; das ist besonders auch in der österreichischen Armee zur genüge bekannt... Walachische Regimenter haben niemals und zu keiner Zeit sich besondere Lorbeeren gegen einen auswärtigen Feind erworben; das ist allbekannt.“

Noi suntemu convinsi, ca cindu acestor cuvinte ori-care oficiariu, bine instruitu, din armata austriaca imperatresa, va eschiamá cu indignatiune: „Autorele este seu unu ignorante seu unu ciarlatanu, seu ambele impreuna!“

Dar pentru Ddieu! — lasandu ne-amintite cele din trecutul mai de demult — se poate ore ca cine-va, catu de catu versatu in specialitatatile resbeleloru nostre celor mai noue, macar si numai a celor nefaste de la 1859 si 1866, se nu scie ca deca la Sadowa s'a desvoltat ore-si-care bravura si s'a arestatu ore-si-care valoare militaria chiar intre cele mai grele inprejurari, aceea a fost tocmai seu mai vertosu prin regimenter romane seu mesecate cu romani, ceea-ce s'a reconoscute chiar de MSa, prin decorarea straordenaria a mai tuturor suboficilor din regimentul curat roman Sachsen-Weimar! Apoi se poate ore ca cine-va, catu de catu versatu in resbele mai noue, se nu scie, ca Custoza s'a iauat tocmai prin tenacitatea soldatilor romani! — se nu scia ca insisi soldati serbi, in regimenterle pre unde ei sunt mesecati cu romanii, reconoscu, desi nu in atacu, dar in aperare, superioritatea acestora, si cu mandria spunu, ca ei, serbii, mai bucurosu mergu in focu cu cameradi romani, decat senguri si de catu cu ori-ce altfelii de neamu!

Ei, dar ignorantia autorei nu se marginesc la atat; densulu in privintia armatei romane si a organisarii acelei-a, par ca se afla inca la 1869; elu nu conosce de catu armatur si impartirea ei de pre atunci: elu mai vorbesce totu de garda nationale cea ne-nsemnata, si despre militie romane, atat de numerose si bine armate, essercitate in arme, nu scie chiar nemica, de ora-ce si catu le atinge, o face, confundandu-le cu dorobantii. Pona si despre Serbia vorbesce ca ar fi forte slabu in artileria, fiindu ca nu produce in tiéra acesta arma; precandu tota lumea, cevasi mai aproape familiarisata, cu afacerile Serbiei, seta ca Serbia tocmai in artilleria este mai buna, avendu ea propria sa fabrica de tunuri.

Nu mai pucinu cumplitu se amagesce seu vră a amagi, candu reflecta la finantiele Romaniei, caracterisandu-le de totu ruinate, si detoriile de statu enormi ca ale Turciei! — Cumca in finantiele Romaniei cam de doi ani incoci a intrat disordine, nu se poate nega, si cumca coticarii nemtiosci, prin infamile instigatori la drumurile de feru, au provocat acesa disordine, inca se scie: dar ca Romania, cu resursele ei bogate si forte desvoltabili, printre detoriile de statu dintre cele mai mice in Europa, (preste totu nici de 300 milioane franci,) ar fi finantialmente ruinata ca si Turcia, — carea din urma, pre langa unu venitul ordinariu de vr'o 400 milioane franci, ar ave se responda numai camete dupa detoriile sale ca la 450 milioane franci, — este mai multu de catu ne-adeverat, este stupidu.

Ei bine, vediendu noi aceste date si afirmani atat de false si chiar malitiouse, respandindu-se in acestu timpu momentosu prin celu mai de frunte organu al Germaniei, ce alta potemu se credem, decat ca unu spiret inamicu tinde a tiese unu planu inamicu in

contra Romaniei, si ce alt'a potemu se facem, de catu ca la rondulu nostru aici se protestam solenemente in contra falsitatii si reumatii si se desceptam atentunea patriotilor nostri asupra acelui planu! —

Cernauti, 30 martie 1876.

Interesandu-se organulu „Albina“ cu atat a ardore nationale de progresu in cultura si alu Romanilor din Bucovina nostra, vinu prin acest a face si eu o desertere indegetativa de unu casu interesante, din care se poate cunoce, cam intru catu si prin ce felu de mediul sporesce la noi cultur'a. Dreptatea cere ca lumea se cunoscu meritul acelor persoane, cari lucra pentru latirea culturei, de si modestia loru poate nu li ierta, ca ei insi si se pasiesca in publicitate. Credu a face intr' unu mai pucinu servitul unor domni, realminte inflamati pentru progresu, recomandandu-li binevoitorii atentuni pre unii Romani binemeritati, cari la tota ocazie si-redica vocea sonora pentru cultur'a poporului. Voiu se facu descrierea mea fora ca se spunu asta data nume, atingendu numai faptul, din care speru ca persoanele usior voru fi cunoscute de catra aceia, cari voru ave trebuinta de ele.

Unu preotu ortodoxu si profesore de limb'a si literatur'a romana din Cernauti de buna sema insufletu de zelu sacru d'a propagá cultur'a, de care s'a adapatu nu numai in gimnasiulu din Cernauti, ci si prin scolele sasesci din Transilvania, a inventat unu modu de a intrebuinta si cas'a sa spre latirea mai cu sporiu a culturei. Idei'a acest a, seu poate gur'a de aur a preotului profesore, inspira pre unu descendinte alu unuia dintre cei mai mari cultivatori de pe tronu Moldovei, in catu dsa se decise a compune cu autoritatea sa de deputatu dietale, o trupa dramatica de dilektanti. Acilia am observat si romanasi „verdi ca stejarulu“ dintr-o aceia, cari au intrebuintat consciintiosu munca parintilor lor pe timpul petrecerei lor la universitatea din Viena, nu numai spre a se indopă cu scientie, anume cu scientie, de a potre petrunde spiritul rolului de „Reitknecht“, ci studiandu d'o data si artea dramatica pe dupa culise, ca membri de la „Academischen Gesangsvereins“, de a potre jocă — „ganz natürlich“ — rol'a de „Tölzel.“

Se intielege, ca intre dilektanti de ambele secse, nu puteau lipsi nici descendinti de ai celor ce au venit la noi spre a se sacrifica pentru cultivarea „barbarilor“ din „Bärenland,“ fresce spre a ii inveti pe acestia la economia nationale prin propriul loru exemplu.

Acesta trupe s'a esercitatu tota iern'a cu deligintia sea mai laudabile. In urma isbuti zelosulu directore alu acestei trupe a da prim'a representatiune in 28 martie a. c. in cas'a atinsului profesoru, unde erau invitati vr'o 50 de persoane din intelectualia cernautiana. Nu sciu prin ce fatalitate se afla intre ospetii invitati si unii de aceia, cari la „Judeleu“ de anu, nu erau capabili d'a reprezentat inteligiunti, apoi acestia, de buna sema precum se si dice, din cauza simplitati loru, afandu ca tote piesile au se fie reprezentate in limb'a „der ruhmvolle deutschen Nation,“ in netolerantia loru prosta pentru totu ce nu este „walachisch“ si „barbar,“ parasira cu mania privatulu templu alu museloru! Desiarta insa a fost opintirea loru d'a maimutu exodus politicilor Dietei din Innsbruck, caci directoriulu, insufletu de cultura, cu trup'a sa afila cea mai frumosa recompensa in aplausul frenetic ale adeveratilor „Culturträgeri“ de ginte teutonica si semitica. Acestea, incantati de succesulu stralucit „Der Musen-Söhne,“ si totu de a unu generosi catra cei storsi prin ei de vietia si avere, cu cuvinte dulci magulitorie invitara pre activulu directore, a da eu trup'a sa o representatiune publica aici in Cernauti, fresce pentru scopu

filantropicu! Directorele, ca „nobil“ si „Stadt-Vater“, in butulu pasivitatei sale publice de pona aci se dea induplicat, si redactorele foii oficiose „Czernowitz-Zeitung“ carele prin cunoscuta se bunavointia, nu trece cu vederea nici unu actu de cultura nationale, se grabi a vesti in data „urbi et orbi,“ ca a trei'a dia dupa pasci se voru areta lumei pe scena salvatorii culturei si ai saracilor!

Meritulu trebuie recunoscutu!

Ore n'ar fi consultu, a se adresá de cu timpu catra acesti romani generosi, ca se reserve o representatiune culturala in folosulu acelor „Idealisti incarnati,“ cari persistandu intru activitatea loru „fara folos,“ ar potre unii seu altii ajunge la onorea d'a fi primii representanti ai Romanilor intre calicii de pe stradele Cernautilor? ! *)

Unul, dintre cei ingrijiti pentru venitoriu.

Suceava, 14 martiu 1876.

In orasulu Suceva se arangédia, incepandu dela anulu 1872 incoce, unu balu in fie-care carnevalu. Balul acest a se numese balulu studintiloru, fiindu ca venitul seu curat u destinat pentru ajutorarea studintiloru lipsiti de mediul materiale si cari studiédia la gimnasiulu superioru gr. or. din locu.

In fruntea statutelor reuniunii, ce administredia fondulu creatu, parte din venitulu balului amentit, parte din contribuirile — tacsele — membrilor reuniunii, stă scrisu: „Acest a reuniune, a carei sedere este in Suceva, are de scopu sprinirea invetiaceilor seraci ai gimnasiului din Suceva, carii escedelia prin moralitate si diliginta, si anume fara disciplina de nationalitate si confessiune.“

Spre immunitarea fondului pe calea balului studintiloru au contribuitu si contribuiescu pe intrecute tote nationalitatile locuitorie in Bucovina, asiá, incat daca cercetam cu deamenuntul liste din fiecare anu ale colectantiloru, respective ale venditorilor de bilete pentru balu, trebuie se marturismu, cumca tote nationalitatile au o parte frumosa, la crearea fondului susu numitul.

Modulu, in carele s'a sprinjinitu invetiacciile gimnasiului nostru din veniturile balului, este urmatoriu:

In anulu 1872 au primitu 27 de studinti ajutorie in bani seu vestimente; intre acestia fura 17 romani.

In anulu 1873 primira 34 de studinti ajutorie in bani seu vestimente; intre acestia 25 romani.

In anulu 1874 primira 20 de studinti ajutorie in bani seu vestimente; intre acestia 10 romani.

In anulu 1875 au primitu 31 de studinti ajutorie in bani seu vestimente; intre acestia 16 romani.

In anulu 1876 venitulu curat u ba-lului este de 700 fl v. a.; 500 se voru adaogii la capitalulu fondului, era 200 si te se voru imparti la studintii lipsiti de mediul, casti pona acuma.

Afara de ajutoriile date in fie-care anu in bani seu vestimente, s'a creatu pona acuma si trei stipendie permanente de cate 50 fl v. a. pe anu. Dintre aceste trei stipendie, s'a datu unul unui romanu, unul in are unu germanu, era alu treile s'a datu unui israelit.

Aceste date se basedia pe-o cercetare exacta a actelor privitorie la balulu studintiloru. Acele acte se afla la directiunea

*) La staruintia energica, publicaramu in acestea forma, cum ni s'a tramis, acesta satira; am dorit insa ca dlu corespondente se nu mai amble cu parabolé, ci se vorbesc chiar si lamurit, ca se pricepe fie-cine la momentu si lucrulu si factorii.

gimnasiului nostru si totu insulu, carele se interesă de ele, le pote cercetă ori si candu. Astfelie stă lucrul, era nu dupa cum scrie unu corespondente din Suceva in numerul 7 alu „Albinea“ din anulu curinte Ne mirămu, cum a cutesatou corespondintele a lovi a deverul in facia. Numerulu studintilor romani formă media o diumatate din numerulu total al studintilor gimnasiului nostru. Din cifrele insirate mai susu vedemul lamurit, cumca dela crearea balului si pona in anulu 1875 au capetatu ajutorie 115 studinti, si anume 69 romani si 46 de alte nationalităti. Credemul că e destulu atât'a pentru orientarea publicului romanu in viitoru fatia cu cestiunea balului studintilor de la gimnasiulu nostru.

* Publicandu aceste reflexiuni rectificatorie, ce ni trameșe o persona noue multu stima, nu potem a nu constată in interesulu a deverului, cumca dlu corespondintele alu nostru din nr. 7. n'a sustinutu, că studentii romani ar fi cu totulu desconsiderati la impartirea ajutorielor din venitulu balului de sub intrebare, ci că nu sunt luati in consideratiune dupa cum s'ar cuveni, dupa ce balulu de sub intrebare e imbracisatu pururea cu cea mai mare caldura, deschinitu de catră Romani, cari totu de a un'a iau parte la elu in nrul induoitu si prin urmare in asta proportiune si contribuescu la venitulu curat; apoi datele ce se publica in corespondint'a presinte tocmai areta, că de aci duoi ani incependum, studentii Romani nu fura impartesiti in ajutorie dupa proportiunea de mai nainte, si de aceea dlu corespondintele alu nostru din nrulu 7 a comunicat a deverul. — Afora de acestea, in corespondint'a din nrulu 7 se apelă la Romanii din Bucovina, de a inceata a mai figura ca statisti si turma contributoria spre scopuri straine; si credemul, că si aci avu dreptate dlu corespondintele alu nostru, si ar fi tempulu să i se urme svatul!!

Red.

Reflexiuni rectificatorie

cu privire la cele cuprinse in corespondint'a dela Oravitia, publicata in „Albina“ nrulu 25 de estu-tempu, ni se trameșu dela Greovatiu I. Oravitia si anume din partea a 6 economi alegatori; noi publicam aci din ele totu ce pote contribui la rectificare:

Din capulu locului trebuie să spunemul verde in ochi dlu corespondintele din nr. 25 a „Albinea“ de estu-tempu, V. Eugeniu, că alegerea de deputatu sinodale la noi n'a fost asiā, dupa cum a descriș odsă, ci dupa cum o descriemul aci noi.

Mai antaiu noi pana la diu'a de alegere a deputatilor nemica nu am sciatu de aceea, ci venindu-ni la cunoștinția că alegerea se va tiené tocmai ca adi, fiindu domica ne amu dusu la sant'a beserica, că se vedemul care va să fie rezultatulu confintelor secrete, tienute in Oravitia contra candidatului nostru vechiu.

Dupa st'a liturgia asteptămu cu sete, ca preotul se ni spuna ceva despre alegere dupa datena; densulu inse — vediendu pote adunati prea multi omeni, ce se parea a nu i fi prea pe voia — despre alegere n'a pomenit nemica, si asiā omenii cei mai multi cari nu aveau cunoștinția despre tienerea alegerei, dupa ce luara anafur'a pornira catră case. Dar atunci unu svatosu mireanu strigă catră ei să mai astepte, căci se va tiené alegerea de deputatu.

In urma cu greu se pasi la actulu de alegere, si ca la 35 alegatori, cari remasese in beserica, dedera votulu pentru Miclea si Mangiuca. Atunci preotii cu invetiatoriul fara a asteptă pana ce se va fini alegerea, s'au departat din beserica, căci nu reesira

cu planulu loru de a face alegere fora alegatori.

Dupa acestea trebuie să mai spunemul, că dlu Miclea din Cacova nici candu nu a cerutu să fie alesu in comun'a nostra; noi inse fara voi sa l'amu candidatul si alesu tetu de a un'a de deputatu la sinodele bisericesci, fiindu că amu avutu, si pururea vomu nutri incredere facia de dsa, căci cunoștemul că e fiu a deveratul a poporului.

In corespondint'a de sub intrebare se mai spune, că in Greovatiu, natoriul ar fi pasitul pentru alegerea dlu Miclea din Cacova. Ast'a inca nu e adeveru; căci daca noi nu chiamam pe dlu notariu la biserica, si nu-i spuneamul că va fi alegerea deputatului: densulu nici nu venia atunci la biserica, căci nu scia de alegere, de orace asiā s'a fost tiesutu tréb'a ca nici partea de frunte a poporului să nu scie de tempulu alegerei, necum să mai aiba tempu si să se pregatesca.

In fine inca un'a. Dupa cele ce diserămu aici mai sus, rogăm pe dlu Eugeniu ca de alta data să ne crutia, si să nu isco-desca corespondintie ne-intemeiate, căci prin aceea nu face bune servitie nimenui."

Societatea „Petru Maiorul.“

In siedint'a ordinaria a societății „Petru Maiorul“ de mane in 9 l. c. la 4 ore d. m. Demetru Iovita, techiuicu, va ceta una disertatiune despre „Apaducte si constructiunea loru tehnică“ era Lazaru Petroviciu, ascultatorul de filosofia, va ceta unu tractatul despre „Memoria sufletului.“ —

In piati'a de vite

ce se tienă ieri si alalta-ieri aci in capitale, au fost oferite 1000 de vite cornute, dintre cari s'au vendutu boi 599, parechi'a cu 185—285 fl; vace 209, parechi'a cu 160—202 fl; vace cu lapte 192, de capu de la 86—180 fl. Mnei s'au oferit 1051 si s'a vendutu parechi'a cu 4—5 fl 50 cr. Carnea de bou si de vaca s'a platit cu 47—54 fl, sut'a de chilograme.

In tergulu de rimatori asta septemana au fost scosi 7240 de porci, cari toti s'au vendutu vii — sut'a de chilograme cu căte 57—68 fl. Slanin'a (lardulu,) sut'a de chilograme cu 70—72 fl; untur'a de porcu 76 fl. —

In piati'a de grane

nu este de cătu fără slabă cautare; dar pretiurile se sustinu. Vendările pucine, căte se fecera ieri si alalta-ieri, se facera pe terminu, pon' la iuniu, si asiā se plati grăduu de rondu („usantia“) cu 10 fl 10 cr; ovesulu cu 9 fl 10—20 cr; cucurudiulu cu 5 fl 30—36 cr.

Cursurile la burs'a si de aici si din

Viena,

septeman'a acăt'a continuara a căde. Eca cele mai noue:

Actiunile de cred. austr: 150.—; ale creditului ung. 128; act. bancei nation. 870; inscrisele ipotecari austr. 92.60; unghiresci 83; oblegatiile rurali bucovinene 84.50; ung. 74.50; banatice si transilvane 74—; rent'a de arg. 69.50; de hărtia 66; agiulu argintului 103.—; galbenii 5.52; napoleondorii 9.40. —

Publicatiuni facsimili

CONCOURS :

Pentru statuina invetiatoră din comun'a Cociuba, inspectoratul Ursadului se deschide concursu. Emolumintele sunt:

64 fl v. a; 16 chible de bucate, $\frac{1}{2}$ grău, $\frac{1}{2}$ cucurudi; 8 orgii de lemn, din cari e se incalză si scola, si stolele cantorali dela 400 numere.

Doritorii de a ocupă acăsta statuina suntu avisati a-si tramite recursele cătra Inspectorele cercualu dlu Iosifu Pintia p: u. Hollod, in Gyanta, pona in 5 aprilie v. a. c. adeca pona in a 2. di a santelor Pasci, candu se va tiené si alegerea.

Cociuba in 15 martie 1876.

Comitetul parochial.

Cu invoarea mea:

Iosifu Pintia, mp.

inspectore cercuale.

Pentru vacantea parochia romana gr. or. din comun'a Cacova, in protopresbiteratul Oravitiei, Cottulu Carasiului, se scrie concursu pana in 2 maiu a. c. st. v. Emolumintele suntu: O sessiune de 32 jugere pamantu, si dela 200 case căte 1 flor. pentru indeplinirea functiunilor parochiali.

Doritorii de a ocupă acăsta parochia suntu avisati a-si tramite recursele instruite in sensulu statutului org. si adresate comitetului parochiale, cătra p. on. d. protopresbiteru districtuale Iacobu Popoviciu in Oravitia. — Se observa inse, cumca la acăsta parochia se afla si unu capelanu, asiada, deca altu recurente ar fi alesu si in taritu, va fi detoriu a dă capelanului una a trei'a parte din sessiune si din toate venitele parochiali pana la promovarea acestui-a.

Cacova, in 21 martiu 1876.

Comitetul parochial,

1—3 in cointelegera cu dlu Protopopu concernente.

Prin acăst'a se deschide concursu:

1. Pentru vacantea parochia din Hidiselul-de-sus, protopresbiteratul Oradei-mari, cott. Biharii. Emolumintele sunt: a) una sessiune de pamantu; b) birulu dela 140 de case, dupa datina căte o masura; c) stolele indatinate; d) cortelul liberu si gradina.

Alegerea va fi in 7 aprilie 1876 v.

2. Pentru vacantea parochia din Foneu, cu emolumintele: a) una sessiune de pamantu; b) birulu dela 125 de case, căte o masura dela un'a; c) stolele indatinate; d) cortelul liberu, gradina si canepisice.

Alegerea va fi in 8 aprilie 1876 v.

3. Pentru statuina invetiatoră din comun'a Zsaka, cu salariu anualu: a) 50 fl. in bani gat'a; b) in bucate 16 chible si 2 mesure grău de pane; c) 10 lantie de pamantu aratoriu, din care a 3. parte ramane ogoru, satenii arandu-lu si portandu rodulu a casa; d) cartiru liberu cu gradina. In fine ca cantoru, dela mortu mare 1 fl. dela micu 50 cr. dela cununie căte 40 cr.

Alegerea va fi in 25 martie 1876 v.

4. Pentru vacantea statuina invetiatoră din Tobolu, cu emolumintele: a) 250 fl; b) o gradina de curechiu, pretiuita in 20 fl; c) accidentia cantorala de 30 fl; d) cortelul liberu.

Alegerea va fi in 6 aprilie 1876 v.

Competentii vor avea se presentă inainte de espirarea terminului indicatu, in vr'o domineca seu serbatore, in s. biserica, spre a-si areta dezeritatea in cantările bisericesci si alte servitie preotiesci. Recursele intitulate Comitetului parochiale concerninte, au a fi tramise la protopopulu mai diosu însemnatu.

Datu in Oradea-mare, in 7 martie 1876.

In numele concernintilor comitete parochiale si in cointelegera cu acelea:

Simeonu Bica, mp.

3—3 protopresv. si ca inspect. scolaru